[1]दीर्णम्-दीर्णः-दीर्णवान्, [A]दारितः-दरितः, दिदरिषितः-दिदरीषितः-दिदीर्षितः, देदिरितः-तवान्;

[2]दरः-दरी, [3]दाराः, [4]पुरन्दरः,[B] [5]भगन्दरः, विदारी, दारः-दरः, दिदरिषुः-दिदरीषुः-दिदीर्षुः, देदिरः;

दरितव्यम्-दरीतव्यम्, दारयितव्यम्-दरयितव्यम्, दिदरिषितव्यम्-दिदरीषितव्यम्-दिदीर्षितव्यम्, देदिरितव्यम्;

दरणीयम्, दारणीयम्-दरणीयम्, दिदरिषणीयम्-दिदरीषणीयम्-दिदीर्षणीयम्, देदिरणीयम्;

दार्यम्, दार्यम्-दर्यम्, दिदरिष्यम्-दिदरीष्यम्-दिदीर्ष्यम्, देदीर्यम्;

ईषद्दरः-दुर्दरः-सुदरः; — — —

दीर्यमाणः, दार्यमाणः-दर्यमाणः, दिदरिष्यमाणः-दिदरीष्यमाणः-दिदीर्ष्यमाणः, देदीर्यमाणः;

दरः, दारः-दरः, दिदरिषः-दिदरीषः-दिदीर्षः, देदिरः;

दरितुम्-दरीतुम्, दारयितुम्, दरयितुम्, दिदरिषितुम्-दिदरीषितुम्-दिदीर्षितुम्, देदिरितुम्;

---

1. निष्ठायाम्, इत्वे रपरत्वे दीर्घे, च 'रदाभ्याम्—' (8-2-42) इति निष्ठानत्वे णत्वे च, रूपम्।

2. पचादिषु पाठात् अच्। स्त्रियाम् गौरादिपाठात् (4-1-41) ङीष् इति **माधवः**। पचादिषु '**दरट्**' इति पाठात् टित्त्वेन, 'टिड्ढा—' (4-1-15) इति ङीप् इति **क्षीरस्वामी**।

3. '**दारजारौ** कर्तरि णिलुक् च' (वा. 3-3-20) इति कर्तरि घञ्। दारयन्ति इति **दाराः**=पत्नी। बहुवचनं तु लोकाद्भवति।

4. '**पूः**सर्वयो**दारि**सहोः' (3-2-41) इति ण्यन्तात् खच्। 'खित्यनव्ययस्य' (6-3-66) इति वर्तमाने, 'अरुर्द्विषदजन्तस्य—' (6-3-67) इति मुम्। 'खचि ह्रस्वः' (6-4-94) इति वा, 'मितां ह्रस्वः' (6-4-92) इति वा ह्रस्वः। '**वाचंयमपुरन्दरौ** च' (6-3-69) इत्यनेन निपातनादमन्तत्वम्। पुरं दारयतीति **पुरन्दरः**=इन्द्रः।

5. '**भगे** च **दारे**रिति वक्तव्यम्' (वा. 3-2-41) इति खचि, मुमि च रूपम्। **भगन्दरः**= व्याधिविशेषः।

A. 'क्रव्यात्पूगैः पुष्कराण्यानकानां प्रत्याशाभिर्मेदसो **दारितानि**।' शि. व. 18. 78.

B. 'पौलोमीकुचकुम्भकुङ्कुमरजःस्वाजन्यजन्मोद्धताः शीतांशोर्बुतयः **पुरन्दर**पुरीसीम्नामुपस्कुर्वते।' अनर्घराघवे 2. 73.